

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ... ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ

Οι Γαλλικές εφημερίδες αναφέρουν το εξής χαριτωμένο ανέκδοτο: Μιά νύχτα σ' ένα βαγόνι πρώτης θέσεως του σιδηροδρόμου Νικαίας, τρεις επιβάτες ετοιμάζονταν να κοιμηθούν όσο πιο αναπαυτικά μπορούσαν.

Άφου δ' ένας κοίταξε τόν άλλον με δυσπιστία και φόβο, έσβησαν τó ηλεκτρικό. "Υστερα όμως από πέντε λεπτά τής άρας, ó ένας άπό τούς επιβάτες, νομίζοντας πάς ó συνταξιούχους του ελιγάν άποκοιμηθεί, άναψε τó ηλεκτρικό κι' άρχισε να σκαλίξει τή βαλίτσα του. Έβγαλε άπό μέσα ένα τεράστιο περίστροφο, τó άφησε δίπλα του, έσβησε τó ηλεκτρικό και— προσπεινήθη τόν κοιμισμένο. "Υστερ' άπό λίγο, ó δεύτερος επιβάτης σηκώνεται και κεινος, άνάβει τó ηλεκτρικό, άνοίγει τή βαλίτσα του, πάρνει ένα περίστροφο, τó κρύβει κάτω άπ' τó σακάκι του και ξεσνακάθεται στή θέση του.

Τότε όμως, ó τρίτος επιβάτης σηκώνθηκε, έβγαλε ένα περίστροφο άπ' τή τσέπη του και σημάδωνοντας τούς δύο συνταξιειδίχτας του, πού ελιγαν μείνει μ' άνοιχτó τó στόμα-άπ' τήν κατάπληξη, βροντοφώνησε:

— Πάνω τά χέρια, ειδικά προβολó! Και, συγχρότως, με τ' άλλο χέρι τροφούσε τόν κώδωνα τού κινδύνου.

Η άνίστοιογία σταμάτησε, όπως συμβαίνει πάντα σε τέτοιες περιστάσεις, και τρεις ειδικό άστυνομικό έφησαν στό βαγόνι.

— Τι συμβαίνει; τί συμβαίνει; ρώτησαν.

Τότε, ό ώπλισμένος επιβάτης έδειξε τούς δύο άλλους και ειπε στόν άστυνομικό:

— Είδα τούς δύο αυτούς ύπόπτους να πάρνον άπό τή βαλίτσα τούς περίστροφα. Μού φαίνεται πός ελιε κακούργοι και θέλουν νά με σκοτώσουν.

Παραδόξως όμως, οι δύο «κακούργοι» μόλις άκουσαν αυτά τά λόγια έπιηξαν τó γέλιο.

— Μά, άγαπητέ μου κύριε, ειπε τότε ó ένας, παροισαίνοντας στόν άστυνομικό τά χαρτιά του, έγω είμαι βουλγαρος μουσικός άστυνομός. Πήρα μάλιστα τó περίστροπό μου, έπειδή ακριβώς οι δύο ά αυτοί κύριοι μού φάνηκαν... λιγάκι ύποπτοι!.

— Και έγώ, ειπε ό άλλος «κακούργος»—δείχνοντας ένα βιβλιάριο—είμαι ό... τής μουσικής άστυνομίας 'Αθηνών και βρισκομαι στή Γαλλία όπου κυνηγώ κώλο καταχραστή!

Οι τρεις συνταξιειδίχτες έδωσαν τότε τά χέρια και...άποκοιμήθησαν με τή ήσυχία τους!.

Πρωτότυπα φιλοδογήματα

Ό περίφημος 'Ιταλόσ τένορος Τομάνιο, ήταν εξαιρετικά οικονομός άνθρώπος και πολύ δύσκολο έδινε φιλοδογήματα. Όταν ελιε πάει μιά φορά περιουδία στην Μόσχα έγκατεστάθη σ' ένα ξενοδοχείο πρώτης τάξεως. Έκει λοιπόν έμάτευε, με μεγάλη επιμέλεια, τά κεφάλια πού έβραζαν καθημερινώς στην κάμαρά του και όταν έφυγε τά έδωσε για... ποιμητιούρα στόν καμαριέρη τού ξενοδοχείου!

Έπίσης και ό διάσημος βιολιστής Παγανίνι, ήταν εξ ίσου διάσημος για τó βιολί του όσο και για τή εξαιρετική του οικονομία πού έφθανε μέχρι ταγκουινιάς. Μιά φορά πού βρισκόταν στό Λονδρινον άγόρασε άπό έναν αγαροπολίτη κάμποσα άδεια κουτιά άπό ποίρα, τά γέμισε με άποκοιμήματα εφημερίδων πού ελιγαν κριτικές για τó παίξιμό του και ύστερα τά εκλεισε πάλι προσεκτικά. Όταν δε έπρόκειτο νά πείνη άπό τó ξενοδοχείο πού κατοικούσε, ελιγρήσθη τά γκαρζόνια για τήν εξαιρετική περιποίηση πού τού έκαναν κατά τó διάστημα τής εκεί διαμονής του, και προσέφερε στόν καθένα άπό ένα κουτί... πούρον. Φαντασθήτε τώρα τή άπογοήτευση και τήν άγανάκτηση τών ύπηρέτων, όταν άνοίγοντας τά κουτιά πού νόμιζαν γεμάτα με ποίρα δέν βρήκαν μέσα παρά καλές εφημερίδες!...

Ό "Άγγλος ζωγράφος Γουίτλερ ήταν σ' ό'α έκκεντρικός. Φυσικά δε και στα φιλοδογήματα. Μιά φορά πού έγενματίσε με φίλους του σ' ένα έσπιατόριο ύπηρετείτο άπό ένα γκαρζόνι πού καθ'όλο τó διάστημα τού γευμάτου δέν έκανε τίποτε άλλο παρά νά τριγυρίσει γύρω άπ' τó τραπέζι τους, θέλοντας βέβαια ν' άκούση έκείνα πού έλεγαν. Ό Γουίτλερ παρετήρησε τήν διαγαγή τού γκαρζονίου και με πολύ ευγενικό τρόπο του ειπε... να πληρώσει περισσότερο ώστε να μην χάσει ούτε μιά λέξη!

Όταν δε τó γεύμα έτελειώσε και ήρθε ό λογαριασμός, ό Γουίτλερ, πλήρωσε και κατόπιν έβγαλε τά ρέστα στην τσέπη του, λέγοντας στό γκαρζόνι... ότι μπορούσε να κρατήσει ως «πορητιούρα» όλα όσα ελιε άκούσε κατά τó διάστημα τού γευμάτου έφ' όσον τά εύρισκε τόσο ενδιαφέροντα!

Τήν άλλη μέρα ό καλλιτέχνης έγενματίσε στό ίδιο ξενοδοχείο. Τή φορά αυτή όμως τó γκαρζόνι στεκόταν εις σεβαστήν άπόσταση. Ό Γουίτλερ βλέποντας ότι τó πάθημα τού ελιε γίνεαι μάθημα τού προσέφερε ένα γενατίο φιλοδώρημα μετά τó γεύμα!

Ό περίφημος Γάλλος σχεδιαστής Ντορέ έγκλύνετο τά φιλοδογήματα χαρίζοντας στα γκαρζόνια διάφορα οικίτια πού ζωγράφιζε για λίγα λεπτά μες στό έσπιατόριο και τά όποια έπωλούντο πανάκριβα!...

Ό Τζωρτζ Κρουϊκόλαν, ό "Άγγλος άπόστολος έναντιον τού άλκοολισμού, προσέφερε κάποτε σ' ένα γκαρζόνι, πού τó ελιε λιγάκι «τσούζει», μιά εικόνα πού παριστάνε τόν θάνατο ενός μεθύσου. Τó δωρο όμως δέν έφερε τó επιδικώμενο αποτέλεσμα, γιατί τó γκαρζόνι πούλησε τήν εικόνα και τά λεπτά πού πήρε τά έδωσε στο κρασί!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΒΕΡΛΑΙΝ

Όταν ό Παύλος Βερλαίν, ό διάσημος Γάλλος ποιητής, άρχισε νά γίνεται γνωστός με τούς στίχους του, όλοι έκείνοι πού τόν ελιγανε γνώρισε λιγάκι ρέμπλο, δέν μπορούσαν νά πιστέψουν πός ό πηθκάνθρωπος αυτός ελιε γράφει τέτοια θαυμασία τραγούδια.

Άλ' όλους όμως πού πολύ ελιε άπορήσει κάποιος Περάνης, καθηγητής στό Γαλλικό Κολλέγιο και μέλος τού 'Ινστιτούτου, ό όποιος ύπήρξε άλλοτε διδάσκαλος τού Βερλαίν.

Σε μιά συνένεση πού έδωσε σ' ένα δημοσιογράφο, επί τή ευκαιρία τής έκδόσεως τής Σορίας—όπως έπιτολήθηκε ό Βερλαίν μιά ποιητική συλλογή του, ένωσοντας βέβαια ψυχική και πνευματική σοφία— ό αγαθός καθηγητής έδήλωσε τ' ακόλουθα:

— Ελιγαν τόν Παύλο Βερλαίν μαθητή στή ρητορική, στό λύκειο Βοναπάρτου. Καθόλου τó τότε τελευταίο θρανίο μιάς αθουσας πού περιελάμβανε έβδομητάμη πάγχους και έβγαυε στό μάθημα μονάχα όταν ήθελε έκείνος!... Ποτέ δε θά μπορούσα να φανταστώ πός ύπηρε έστω και ή παραμικρή σιτία ποιητικής ιδιοφυίας μέσα στό ύμφορο και άποκορητικό κεφάλι του. Ό Βερλαίν άπό μικρός έμοιαζε πός θά γίνη έγκληματίας και όχι ποιητής. Με τόν καιρό όμως έγινε, άπλουστάτα, άλλτης και μεγαλοφυής ποιητής!.

"Υστερ' άπό λίγον καιρό ό Βερλαίν, δικαιολογώντας χωρίς νά τó θέλη τή προφητεία τού διδάσκάλου του, άπεκείρη νά σκοτώσει τó φίλο του και ποιητή 'Αρτούρο Ριμκό...

ΔΙΑΝ ΠΡΟΧΕΙΝ ΣΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ"
Τά περιπαιχότερα έρωτικά δράματα
Α' "Ο ΜΙΜΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΙΡΗ,
"Ιστορική σελίς, σε τρεις συνέχειες, με τά παρασκήνια
του δράματος αυτού, με άγνωστος λεπτομερείας,
κ.τ.λ. κ.τ.λ.

— Ελιε ώραίο ! Θυμιάσο ! Άριστόγρημα ! Μά, πού διάβολο τούς βρήκε ό Μωρίς αυτούς τούς τύπους, τó θείο και τήν θεία άπό τήν άπαρχία;